

рокалъ мнѣ и залогъ святаго дѣха, и запечатлѣлъ въ сердце за въ день избавленія. (2, Корн. 1. 22.) Сохраняи и живляи върѣ непрестанно въ моёмъ сердце, и дѣшѣ. Просвѣти очи моего сердца, за да разумѣю выше и болѣе оныхъ сокровища и блага, които си ты приготвилъ мнѣ своими страданіями и смертію, за които мѣ почѣва сватое евангеліе. И коль помилуванъ, и благоудѣтенъ, и богатенъ человекъ азъ и господа моего! А кой вѣхъ донинѣ жилище сатаны вѣче стрѣкамъ съ храмъ святаго дѣха. И кой вѣхъ донинѣ рабъ грѣха, сегѣ съ вѣче стрѣкамъ чадо божіе. И донинѣ вѣхъ шибиталище діаволско, сегѣ съмъ радость ангеловъ, и кой лѣдѣвахъ въ страстныя похоты, и владѣше сердце мое сатана, сегѣ чѣствую (ищѣшамъ) въ себѣ само това, правда, миръ, радость и веселіе и дѣшѣ свѣтъ, (Рим. 14. 17.) дарованномъ мнѣ и бога и ишитающемъ ко мнѣ.

Врази спасенія моего прогнаны: шкобы, съ кой азъ вѣхъ скѣзанъ въ рабствѣ грѣхѣ и діаволѣ, вѣче строшени и азъ сковѣденъ, и вѣрѣтѣхъ благодарѣть, возвратиса ми милосердіе божіе.

Нинѣ какъ бы возмѣгъ азъ возблагодарити господа; кромѣ вынѣ хвала твоѣ бже да вѣдетъ ко оустѣхъ моихъ. Помѣщникъ мой вѣди, не ирини мене, не истаки мене бже спасителю мой: (Уал. 28. 9.)